

UZASADNIENIE		
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 328/22
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskami. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.		
1. USTALENIE FAKTÓW		
0.1. Fakty uznane za udowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)
1.	P. N.	<p>a) w dniu 25 czerwca 2022 r. około godz. 11:00 w Ż., w powiecie (...), woj. (...) na terenie ogródka przylegającego do bloku mieszkalnego nr (...) groził J. R. pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a także uderzył J. R. ręką w podbródek naruszając w ten sposób jej nietykalność cielesną i znieważając ją,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;</p>

		<p>b) w dniu 5 lipca 2022 r. pomiędzy godz. 16:00 a 16:20 w Ż., w powiecie (...), woj. (...) groził J. R. pozbawieniem życia poprzez spalenie jej, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.;</p> <p>c) w dniu 11 sierpnia 2022 r. w godzinach popołudniowych w Ż., w powiecie (...), woj. (...) stojąc w otwartym oknie swego mieszkania w bloku nr (...) groził J. R. pozbawieniem życia w ten sposób, że pokazał jej gest poderżnięcia gardła, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.,</p> <p>przy czym oskarżony P. N. czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.</p>
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>
<p>1) J. R. jest ciotką A. K. i kilka razy w tygodniu opiekuje się małoletnim synem A. K. i P. N.. A. K. i P. N. byli w związku, ze związku tego mają 5 - letniego syna W.. Po rozstaniu są ze sobą silnie skonfliktowani. P. N. wyrokiem Sądu Rejonowego w N. (...) został skazany za groźby kierowane pod adresem A. K.. Konflikt między byłymi partnerami przeniósł się na ich rodziny. Konflikt ten skupia się wokół wykonywania władzy rodzicielskiej nad W. N.. Dziecko pozostaje przy matce, natomiast P. N. ma ustalone dni kontaktów z synem. Nie stosuje się jednak do</p>	<p>zeznania świadka J. R.</p>	<p>66 - 67v</p>

nich, wobec A. K. zachowuje się wulgarnie, agresywnie, wyzywająco.		
zeznania świadka D. K.	67v - 68	
zeznania świadka A. K.	68 - 68v	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. N.	64v - 65v	
odpis wyroku Sądu Rejonowego w N. (...) z dnia 15 września 2021 r. /sygn. akt (...)	47	
odpis postanowienia Sądu Rejonowego w N. (...) z dnia 29 kwietnia 2022 r. /sygn. akt (...)	48 - 51	
zeznania świadka B. B.	84 - 84v	
zeznania świadka P. C. (1)	68v - 69	
nagranie na płycie CD z k. 51 akt (...)		
2) W dniu 25 czerwca 2022 r. przed południem w Ż., na terenie ogródka przylegającego do bloku mieszkalnego nr (...) przebywali: J. R., D. K., B. B., A. K. wraz z synem W.. Na teren tego ogródka przyszedł P. N.. P. N. bawił się z synem, był spokojny, przy czym D. K. znając jego nadpobudliwość i zmienność nastrojów postanowiła włączyć dyktafon w telefonie. Obawiała się jego zachowania. A. K. opuściła ogródek pierwsza, udała się do pracy. Wówczas P. N. zaczął nalegać, żeby D. K. /babcia dziecka/ pozwoliła mu zabrać syna. D. K., pod której opieką dziecko pozostawało nie wyraziła na to zgody. Wówczas P. N. zdenerwował się, zaczął agresywnie odnosić się do D. K. i J. R., w pewnym momencie uderzył J.	nagranie na płycie CD	63

R. ręką w podbródek naruszając w ten sposób jej nietykalność cielesną i znieważając ją. Po uderzeniu J. R. P. N. groził jej gestami pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. Po tym zdarzeniu D. K. zawiadomiła Policję. Uderzenie w brodę nie pozostawiło żadnych śladów na ciele J. R., nie było bolesne.		
zeznania świadka J. R.	66 - 67v	
zeznania świadka D. K.	67v - 68	
zeznania świadka A. K.	68 - 68v	
zeznania świadka B. B.	84 - 84v	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. N.	64v - 65v	
fotografie miejsca zdarzenia	78 - 82	
nagranie na płycie CD	79 i 100 akt (...)	
3) W dniu 5 lipca 2022 r. pomiędzy godz. 16:00 a 16:20 w Ż. J. R. wraz z A. K. i jej małoletnim synem wyjmowały rower dziecka z samochodu. P. N. podszedł do kobiet, rozmawiał z A. K., w pewnym momencie stał się agresywny wobec J. R., groził jej pozbawieniem życia poprzez spalenie, krzychał „a Ciebie czarownico spalę”, przy czym groźby te /kolejne już/ nie tylko że wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, ile pogłębiły jej obawy, że może stać się obiektem fizycznego ataku ze strony P. N..	zeznania świadka J. R.	66 - 67v

zeznania świadka A. K.	68 - 68v	
zeznania świadka P. C. (2)	85 - 85v	
4) W dniu 11 sierpnia 2022 r. w godzinach popołudniowych w Ż., J. R. wracała z działki. Wówczas przechodziła obok bloku zamieszkiwanego przez P. N.. Usłyszała dźwięk przypominający pohukiwanie, wtedy zauważyła stojącego w otwartym oknie swego mieszkania w bloku nr 1/14/8 P. N., który groził J. R. pozbawieniem życia w ten sposób, że pokazał jej gest poderżnięcia gardła, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione. J. R. o tym zdarzeniu opowiedziała najbliższemu, w tym D. K., A. K., B. B..	zeznania J. R.	66 - 67v
zeznania A. K.	68 - 68v	
zeznania świadka D. K.	67v - 68	
5) P. N. był karany sędownie za groźby. W okresie od dnia 17 sierpnia 2022 r. do dnia 25 stycznia 2023 r. odbywał karę pozbawienia wolności. W dniu 25 stycznia 2023 r. został warunkowo przedterminowo zwolniony z odbycia reszty kary.	odpis wyroku Sądu Rejonowego w N. (...) z dnia 15 września 2021 r. /sygn. akt (...)	47
wydruk z systemu noe - sad	75	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione		
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)

1.	P. N.	<p>a) w dniu 25 czerwca 2022 r. około godz. 11:00 w Ż., w powiecie (...), woj. (...) na terenie ogródka przylegającego do bloku mieszkalnego nr (...) groził J. R. pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, a także uderzył J. R. ręką w podbródek naruszając w ten sposób jej nietykalność cielesną i znieważając ją,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;</p> <p>b) w dniu 5 lipca 2022 r. pomiędzy godz. 16:00 a 16:20 w Ż., w powiecie (...), woj. (...) groził J. R. pozbawieniem życia poprzez spalenie jej, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.;</p> <p>c) w dniu 11 sierpnia 2022 r. w godzinach popołudniowych w Ż., w powiecie (...), woj. (...) stojąc w otwartym oknie swego mieszkania w bloku nr (...) groził J. R. pozbawieniem życia w ten sposób, że pokazał jej gest podejrzenia gardła, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,</p> <p>tj. przestępstwo z art. 190 § 1 k.k.,</p> <p>przy czym oskarżony P. N. czynów tych dopuścił się w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.</p>
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty

<p>Nie udowodniono, aby P. N. nie groził J. R. pozbawieniem życia, by jej nie znieważył i nie naruszył jej nietykalności cielesnej w datach objętych zarzutami z aktu oskarżenia.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>64v - 65</p>
<p>1.OCena DOWOdów</p>		
<p>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>		
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>
<p>1.</p>	<p>zeznania świadka J. R.</p>	<p>Zeznania świadka były jasne, stanowcze, zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności, a przede wszystkim z zeznaniami świadków: D. K., B. B., A. K., jak i z nagraniami na płytach CD ukazującymi stopień skonfliktowania oskarżonego z rodziną K..</p>
<p>zeznania świadka D. K.</p>	<p>Zeznania świadka były jasne, stanowcze, zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności, a przede wszystkim z zeznaniami świadków: J. R., B. B., A. K., jak i z nagraniami na płytach CD ukazującymi stopień skonfliktowania oskarżonego z rodziną K..</p>	
<p>zeznania świadka A. K.</p>	<p>Zeznania świadka były jasne, stanowcze, zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności, a przede wszystkim z zeznaniami świadków: J. R., B. B., D. K., jak i z nagraniami na płytach CD ukazującymi stopień</p>	

	skonfliktowania oskarżonego z rodziną K..	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. N.	W zakresie istnienia konfliktu między rodziną K. a N. oraz co do faktu oddawania dziecka pod opiekę J. R. wyjaśnienia te Sąd uznał za wiarygodne i prawdziwe.	
odpis wyroku Sądu Rejonowego w N. (...) z dnia 15 września 2021 r. /sygn. akt (...)	Dokument urzędowy, niekwestionowany.	
odpis postanowienia Sądu Rejonowego w N. (...) z dnia 29 kwietnia 2022 r. /sygn. akt (...)	Dokument urzędowy, niekwestionowany.	
zeznania świadka B. B.	Zeznania świadka były jasne, stanowcze, zgodne z pozostałym materiałem dowodowym, któremu Sąd przyznał walor wiarygodności, a przede wszystkim z zeznaniami świadków: J. R., D. K., A. K., jak i z nagraniami na płytach CD ukazującymi stopień skonfliktowania oskarżonego z rodziną K..	
zeznania świadka P. C. (1)	Świadek potwierdziła istnienie konfliktu między rodzinami N. i K., który ogniskuje się wokół sprawowania władzy rodzicielskiej nad W. N.. Zeznanie w tym zakresie było zgodne z zeznaniami świadków: A. K., D. K., J. R., B. B., G. N., wyjaśnieniami oskarżonego.	
nagranie na płycie CD z k. 51 akt (...)	Nagranie to jest przykładem zachowania P. N. wobec A. K. i D. K. /w szczególności min. 10:05 i dalej nagranie nr (...).	
2.	nagranie na płycie CD	Nagranie niekwestionowane przez strony co do jego autentyczności. Stanowi wyraźne odzwierciedlenie przebiegu zdarzenia z dnia 25

		czerwca 2022 r. Potwierdza wersję zdarzenia podawaną przez pokrzywdzoną J. R. oraz świadków D. K., B. B..
zeznania świadka J. R.	Zeznania świadka były jasne, stanowcze, niezmiennie. Świadek w sposób spontaniczny opisał przebieg zdarzenia z dnia 25 czerwca 2022 r., jej relacja była zgodna z relacją złożoną przez świadka D. K. i B. B., a co najważniejsze zgodna z wersją zawartą na nagraniu z k. 63.	
zeznania świadka D. K.	Zeznania świadka były jasne i wiarygodne. Świadek w sposób spontaniczny opisał przebieg zdarzenia z dnia 25 czerwca 2022 r., jej relacja była zgodna z relacją złożoną przez świadka J. R. i B. B., a co najważniejsze zgodna z wersją zawartą na nagraniu z k. 63.	
zeznania świadka A. K.	A. K. nie była bezpośrednim świadkiem zdarzenia, opuściła ogródek i udała się do pracy. Przebieg zdarzenia знаła z relacji D. K., J. R. i B. B.. Jej relacja jest spójna z zeznaniami w/w świadków, jak również spójna z nagraniem z k. 63.	
zeznania świadka B. B.	Zeznania świadka były jasne i wiarygodne. Świadek w sposób spontaniczny opisał przebieg zdarzenia z dnia 25 czerwca 2022 r., jej relacja była zgodna z relacją złożoną przez świadka J. R. i D. K., a co najważniejsze zgodna z wersją zawartą na nagraniu z k. 63.	
częściowo wyjaśnienia oskarżonego P. N.	Wyjaśnienia P. N. w zakresie, w jakim potwierdził przebywanie na terenie ogródka koło bloku z J. R., D. K., B. B. i synem polegało na prawdzie. Sąd nie dał wiary jego wyjaśnieniom w pozostałej części,	

	gdzie negował uderzenie J. R. w brodę, grożenie jej.	
fotografie miejsca zdarzenia	Fotografie pozwalają na zlokalizowanie mieszkań zajmowanych przez uczestników zdarzenia, położenie ogródka działkowego.	
nagranie na płycie CD	Nagrania zawierają treść rozmowy D. K., która zawiadamiła Policję o tym, że P. N. m. in. uderzył jej siostrę w brodę.	
3.	zeznania świadka J. R.	Zeznania świadka były jasne, stanowcze, niezmiennie. Świadek w sposób spontaniczny opisała przebieg zdarzenia z dnia 5 lipca 2022 r., jej relacja była zgodna z relacją złożoną przez świadka A. K..
zeznania świadka A. K.	Zeznania świadka były jasne, stanowcze. Świadek szczegółowo opisała przebieg zdarzenia z dnia 5 lipca 2022 r., jej relacja była spójna z relacją złożoną przez świadka J. R..	
zeznania świadka P. C. (2)	P. C. (2) nie był bezpośrednim świadkiem zajścia z dnia 5 lipca 2022 r., jednak w swych zeznaniach przyznał, że P. N. w rozmowach z nim nazywał J. R. „czarownicą”.	
4.	zeznania J. R.	Zeznania świadka były jasne, stanowcze, niezmiennie, spójne wewnętrznie. Świadek w sposób spontaniczny opisała przebieg zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2022 r.
zeznania A. K.	A. K. nie była bezpośrednim świadkiem tego zdarzenia, wiedzę o nim czerpała z relacji złożonej przez pokrzywdzoną. Była jednak pewna zasadniczych faktów, tzn. tego, że P. N. groził J. R. podejrzeniem gardła.	

	Widziała na własne oczy wzburzenie J. R. bezpośrednio po tym zdarzeniu.	
zeznania świadka D. K.	D. K. nie była bezpośrednim świadkiem tego zdarzenia, wiedzę o nim czerpała z relacji złożonej przez pokrzywdzoną. Była jednak pewna zasadniczych faktów, tzn. tego, że P. N. groził J. R. podejrzeniem gardła. Widziała na własne oczy wzburzenie J. R. bezpośrednio po tym zdarzeniu.	
5.	odpis wyroku Sądu Rejonowego w N. (...) z dnia 15 września 2021 r. /sygn. akt (...)	Dokument urzędowy, niekwestionowany.
wydruk z systemu noe_sad	Dokument niekwestionowany.	

<p>1.1. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>	
Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	

1.	wyjaśnienia oskarżonego	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których zaprzeczał, aby dopuścił się zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. W ocenie Sądu wyjaśnienia te w tej części stanowią obraną przez niego linię obrony, w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej. Przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonego podlegały falsyfikacji w świetle nagrania na płycie CD z k. 63, na którym wyraźnie słychać przebieg całego zdarzenia z dnia 25</p>	
----	-------------------------	---	--

		<p>czerwca 2022 r., słycać jak odnosi się oskarżony do poszczególnych kobiet, a w szczególności do pokrzywdzonej J. R., słycać jej reakcję oraz reakcję pozostałych kobiet na naruszenie nietykalności cielesnej pokrzywdzonej, a potem na kierowane pod jej adresem gesty. Co do pozostałych dwóch zdarzeń z dnia 5 lipca 2022 r. i 11 sierpnia 2022 r. Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w tym zakresie dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej /zdarzenie z dnia 11 sierpnia 2022 r./ oraz A. K., zdarzenie z dnia 5 lipca 2022 r./, albowiem zeznania tych świadków były spójne wewnętrznie, jak i zewnętrznie, wiarygodne, spontaniczne, stanowcze, jasne i niezmiennie.</p>	
2.	zeznania Ł. Ź.	<p>Zeznania tego świadka nic istotnego do sprawy nie wniosły. Świadek nie pamiętał zdarzenia ani jego uczestników.</p>	
3.	zeznania N. B.	<p>Zeznania tego świadka nic istotnego do sprawy nie wniosły. Świadek nie pamiętała przebiegu zdarzenia.</p>	
4.	zeznania P. C. (1)	<p>P. C. (1) nie była naocznym świadkiem zdarzeń objętych postępowaniem. Jej zeznania były</p>	

		niewiarygodne w znacznej części, a na wiarygodności tych zeznań zaciążył stopień pokrewieństwa z oskarżonym.	
5.	zeznania G. N.	G. N. nie był naocznym świadkiem zdarzeń objętych postępowaniem. Jego zeznania były niewiarygodne, a na wiarygodności tych zeznań zaciążył stopień pokrewieństwa z oskarżonym.	
6.	zeznania M. K.	Zeznania tego świadka były w całości niewiarygodne. Świadek ze względu na usytuowanie okna w bloku fizycznie nie mogła widzieć zdarzenia z dnia 25 czerwca 2022 r., zresztą sama przyznała, że widziała niewielki fragment ogródka, przy czym zdarzenie miało miejsce w głębi działki, w okolicach basenu i stolika z krzesłami.	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	P. N.

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Co do zdarzenia z dnia 25 czerwca 2022 r. należy stwierdzić, że swym zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona trzech typów czynów zabronionych, tj. art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zb. z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.</p> <p>Czyn zabroniony z art. 190 § 1 k.k. popełnia ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.</p> <p>Przedmiotem ochrony tego przepisu jest wolność człowieka od uczucia strachu, lęku lub niebezpieczeństwa. Groźba karalna może mieć charakter słowny, jak i przybrać każdą inną formę wyrazu, której celem jest wywołanie skutku w sferze psychiki pokrzywdzonego. Może ona być skierowana bezpośrednio lub pośrednio do pokrzywdzonego, np. za pośrednictwem innej osoby, która ma przekazać ją temu kogo dotyczy. Groźba może dotyczyć samego zagrożonego lub osoby dla niego najbliższej. Groźba może dotyczyć zachowania, które nastąpi</p>	

natychmiast bądź w przyszłości. Dla bytu tego przestępstwa nie ma znaczenia czy sprawca miał rzeczywisty zamiar spełnienia groźby. Dla wyczerpania znamion czynu zabronionego z art. 190 § 1 k.k. konieczne jest by sprawca wywołał u pokrzywdzonego obawę, że groźba zostanie spełniona. Nadto niezbędne jest, by obawa ta była obiektywnie uzasadniona w realiach konkretnej sprawy. Decydować więc będą o tym przesłanki odwołujące się do okoliczności i sposobu wyrażenia groźby, które mogą uzasadniać realną obawę, iż będzie spełniona. Pozwala to wyeliminować z zakresu gróźb karalnych, sytuacji mających miejsce np. dla żartu, czy nawet groźby wypowiedzianej dla dokuczenia drugiej osobie podczas kłótni rodzinnej, małżeńskiej itp. Przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. można popełnić tylko umyślnie, wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, tj. sprawca musi działać w celu wywołania obawy. Przenosząc powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy zważyć należy, że groźby kierowane przez oskarżonego do pokrzywdzonej z całą pewnością wypełniały znamiona groźby karalnej, bowiem groził on pozbawieniem życia pokrzywdzonej tj. były

to groźby popełnienia przestępstwa. Zachowanie oskarżonego wzbudzało poczucie zagrożenia i lęku w pokrzywdzonej, co potwierdzali przesłuchani w sprawie świadkowie, wskazując na gwałtowny charakter oskarżonego, łatwość zmiany jego nastroju, agresję do rodziny K.. Wszystkie te okoliczności w sposób jednoznaczny wskazują, że wystąpiły obiektywne przesłanki do stwierdzenia, że przeciętna osoba będąca w sytuacji pokrzywdzonej także odczuwałaby uzasadniony lęk przed tym, że groźby kierowane w jej stronę przez oskarżonego zostaną spełnione.

Dobrem chronionym przez art. 217 k.k. jest nietykalność cielesna, czyli swoboda dysponowania ciałem i zagwarantowania człowiekowi wolności od fizycznych oddziaływań na jego ciało oraz wolność od niepożądanych doznań / wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23.05.2019 r., sygn. akt III KK 110/18, LEX nr 2683370/. Naruszeniem nietykalności cielesnej jest każde bezprawne dotknięcie innej osoby czy inny krzywdzący kontakt. Wchodzą tu w grę wszelkie kontakty fizyczne, które są obraźliwe, kłopotliwe czy po prostu niepożądane. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 9.08.2012 r., sygn.

akt II AKa 137/12, LEX nr 1217652 stwierdził, że: „naruszeniem nietykalności cielesnej są wszystkie czynności oddziałujące na ciało innej osoby, które nie są przez nią akceptowane. Naruszenie nietykalności cielesnej nie musi łączyć się z powstaniem obrażeń, jednakże musi mieć ono wymiar fizyczny”. Zgodnie z art. 217 § 1 k.k. kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku. Uderzenie człowieka, to zadanie mu ciosu. Uderzenie może być zadane ręką, inną częścią ciała, a także może być zadane za pomocą jakiegoś przedmiotu. W okolicznościach niniejszej sprawy oskarżony naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonej w ten sposób, że uderzył ją ręką w podbródek. Jednocześnie w wyniku tego uderzenia pokrzywdzona została znieważona /działanie oskarżonego było publiczne, w obecności członków rodziny pokrzywdzonej, pokrzywdzona jest kobietą starszą od oskarżonego/. Przepis art. 216 § 1 k.k. stanowi, iż kto znieważa inną osobę w jej obecności albo choćby pod jej nieobecność, lecz publicznie lub w zamiarze, aby zniewaga do osoby tej

dotarła, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności. Wprawdzie nie każde naruszenie nietykalności cielesnej jest równoznaczne ze znieważeniem, jednak w przypadku uderzenia w twarz, uderzenia celowego, faktycznego spoliczkowania, a z tym mieliśmy do czynienia w realiach sprawy zachowanie to wypełnia znamiona tych dwóch przepisów /tak. m. in. J. Raglewski, Komentarz do art. 217 k.k., Lex/el, I. Zgoliński, Komentarz do art. 216 k.k., Lex/el/. Pokrzywdzona na rozprawie w dniu 16 marca 2023 r. wskazała, iż poczuła się znieważona tym uderzeniem /k. 86/. Miejsce zadania uderzenia /twarz - podbródek/, miejsce działania sprawcy /przybłokowy ogródek w centrum wsi/, okoliczności zdarzenia przemawiają za uznaniem, że celem uderzenia było także naruszenie godności pokrzywdzonej. Było to działanie umyślne, z zamiarem bezpośrednim.

Jeżeli chodzi o dwa pozostałe zdarzenia /z dnia 5 lipca 2022 r. i 11 sierpnia 2022 r./, to w ocenie Sądu każde z nich wypełniało znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 k.k.

Przy czym Sąd uznał, iż w sprawie niniejszej brak jest

<p>dowodów, że oskarżony działał już w dniu 25 czerwca 2022 r. z góry powziętym zamiarem z art. 12 § 1 k.k. Dlatego też zachowanie oskarżonego zakwalifikował jako ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. i skazując go za wszystkie przypisane mu czyny, wymierzył mu jedną karę.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	I.	I.	Sąd na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu P. N. karę 8 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. O doborze rodzaju reakcji karnej na konkretny czyn zabroniony decyduje zgodnie z treścią art. 53 § 1 k.k. stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, ale również wzgląd na cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego

dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Stosownie do art. 53 § 2 k.k. uwzględnić należy w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciążących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jest wysoki / oskarżony zaatakował dwa dobra rodzajowe - zdrowie i wolność/. Oskarżony popełnił 3 czyny umyślnie w zamiarze co najmniej ewentualnym. Wysoki jest również stopień winy oskarżonego. Oskarżony w chwili popełnienia czynu miał 32 lat, a tym samym dysponował odpowiednim doświadczeniem życiowym, aby zdawać sobie sprawę z konsekwencji swego zachowania. Był już w dacie przypisanych

mu czynów skazany za groźby pozbawienia życia wobec A. K. Zaatakował pokrzywdzoną z błahego powodu. Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności, kierując się przy wymierzaniu oskarżonemu kary kryteriami, wymienionymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz granicami przewidzianymi przez ustawę, Sąd uznał, iż sprawiedliwą, wyważoną i uwzględniającą stopień zawinienia oskarżonego i szkodliwości społecznej jego czynu, jest wymierzona oskarżonemu kara 8 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. W świetle okoliczności sprawy, Sąd uznał, iż tak wymierzona kara pozwoli osiągnąć cel w postaci przestrzegania porządku prawnego przez oskarżonego w przyszłości. Sąd uwzględnił i ten fakt, że oskarżony jest osobą karaną sędownie z art. 190 § 1 k.k. W ocenie Sądu kara innego rodzaju /grzywna/, jak i kara poniżej 8 miesięcy ograniczenia wolności byłaby karą zbyt łagodną dla oskarżonego, która zachęcałaby go wręcz do ponownych zamachów na tożsamość dobra prawne.

			<p>Sąd na podstawie na podstawie art. 41a § 1 i § 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego P. N. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzoną J. R. na okres 3 lat oraz zakaz zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 5 metrów na okres 3 lat. Tak wymierzony środek karny pozwoli uchronić pokrzywdzoną przed podobnymi przestępczymi działaniami oskarżonego w przyszłości, zagwarantuje pokrzywdzonej poczucie bezpieczeństwa. Sąd miał na względzie orzekając odległość zakazu, że strony zamieszkują blisko siebie.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>1.inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>			

zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. KOsztu procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III.	Sąd na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych /Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm./ i art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego P. N. w całości od obowiązku uiszczenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty - mając na uwadze jego aktualną sytuację finansową i majątkową / opuścił w styczniu 2023 r. zakład karny/.	
1.Podpis		

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)